

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna

APARE SĂPTĂMÂN

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

un șir petit 6 de mai m

Str. Șaguna 8

Sibiu

Numerele
rului Telegraful
dilei Nr. 45

Biserica ortodoxă — înaintemergătoarea Statului naționalist român

Vrem o biserică a poporului, făcută vie prin apostolatul slujitorilor ei.

I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului.

Ca să crească'n prestigiu și să dobândească gustul deprinderilor majore, Statul, ca și insul singuratic, are trebuință, mai presus de orice, de sftnici buni, luminați, binevoitori și sinceri. Într'aceasta zace, mai mult de cât în tăria armelor, puterea cu care el înfruntă protivnicile — și veacurile.

Supus schimbărilor pe care împrejurările istorice le prăvălesc prea adeseori asupra lui — cu dreptate sau în mod silnic — Statul, ca ori ce alcătuire vremelnică, va fi cu atât mai norocos și mai neclătinat în fața izbiturilor sorții, cu cât sftnicii săi vor fi mai bine intenționați, și soluțiile pe cari i le vor îmbia aceștia în scopul conservării intacte a ființei lui, vor fi mai detașate de calcule și considerațiuni pasagere.

Prin însuși faptul că există, Statul reprezintă o forță pe care și-o organizează el însuși, așa cum se pricepe. Teoretic, i se poate atribui acestei țări un caracter absolut; o cutetare laică, de speța aceleia care puștia până bine de curând mințile europene, nu ezită să i-o și atribue. Practic însă, această țară perpetuă nu există, atâta vreme cât e organizată numai cu sprijinul puterilor omenești. Istoria e mărturie: aproape nu există veac care să nu fi mutat sau măturat de pe hartă hotare de împărății vechi și întinse, cu faimă de nebiruite așezări omenești. Mai mult de cât atât! Națiuni întregi, cari altădată umpleau de strălucire și de groază lumea, au dispărut ca și când le-ar fi înghițit pământul. Cunoaștem explicația pe care o dă acestui fenomen atât de frecvent în istorie, o anumită gândire secularistă. Ea se mulțumește să constate că nu există culmi fără povârnișuri; ea vrea să ne consoleze cu pilde din natură, ca și când n'ar mai exista nimic dincolo de aceasta.

O asemenea concepție despre destinul istoric al neamurilor, e de-a dreptul descurajantă. Ea condamnă la inactivitate insul și colectivitatea deopotrivă; ea încearcă să te obicinuiască cu gândul că ori câte silințe ai depune, nu poți ocoli sorocul prăbușirii tale în neant; că după ce ți-ai împlinit misiunea în lume, cazii cu rodul strădaniilor tale cu tot, ca să faci loc altuia mai viguros. N'am avea la ce ne mira dacă mâine-poimâne vom auzi că rezistența neamurilor va putea fi calculată în laborator, precizându-se cu deamănuntul vârsta ce-o vor atinge și ceasul sleirii lor, care le va prefața dispariția.

Impotriva acestui determinism păgân, noi ne încăpăținăm să credem că națiunile se pot împărtași de-o tinerețe vecinică, că pot candida la nemurire. Nu sub semnul înțelepciunii omenești, care condiționează propă-

șirea națiunilor de bunăstarea economică și de mușchulatura trupului — adică tocmai de germenele pururea vinovat de (și sigur ducător la) decadență — ci sub semnul lui Dumnezeu atoateșitorul. Neamul sburătoarelor nu seamănă și nici nu seceră, și cu toate acestea, sămânța lui n'a fost stărpită de sub soare. Cu atât mai vărtos deci nu va pieri omul, dacă se va bizui pe Cel ce l-a făcut după chipul Său, cu menirea de-a deveni asemenea Lui.

Prezentă veacuri multe în inimile și acțiunile ispravnicilor vremelnici ai națiunii române, această concepție a fost făcută uitată sau asvârlită de-a dreptul la coș de unii conducători politici ai vremurilor mai noi. Și cu ea, Biserica noastră, susținătoarea jertfelnică a ideii de mântuire națională prin turnarea duhului Evangheliei în toate domeniile de manifestare a vieții publice, s'a văzut nu odată nesocotită și imbrâncită la periferia acestei vieți.

Așa urgisită cum a fost, ea n'a înțeles să-și răscumpere niciodată privilegiile pe cari nu le-a avut sărutând șorțurile rituale ale detractorilor ei cocotați de hazard pe scaunul puterilor vremii. Misiunea de-a propovădui obștei binefacerile luminii celei neapuse, Biserica noastră și-a socotit-o mai mult decât un drept: o obligație, pe care se simțea îndatorată s'o onoreze în orice împrejurări și cu orice jertfe. De aceea ea n'a înțeles să se tocmească sub nici un motiv, cu nimeni, și atunci când apostajii pământeni și-au astupat urechile la auzul poveștelor ei izbăvitoare, ea a continuat să propovăduiască «în pustie». Nu așa ca să se afle'n treabă, ci fiindcă era ferm convinsă că noroadele o vor urma ori unde — și până la capăt, ca pe sfântul care boțea la Iordan.

Biserica a Dumnezeului celui viu și adevărat, ea și-a plecat urechea totdeauna la vrerile neamului, fortificându-le neîncetat cu lumina cunoștinței voii lui Dumnezeu. Pururea trează în slujba Cerului, ea a slujit cu aceeași trezvie — și'n toată bună vremea — năzuințele supreme ale națiunii române. De aceea ea a fost, peste veacuri, Maica Neamului românesc; de aceea ea merită întru totul cel mai frumos nume ce i-a fost dat vreodată: **biserica poporului**. De aceea toți cei ce au nesocotit glasul ei, nesocoteau ceva mai mult de cât o instituție cu prestigiu și cu rădăcini adânc înfipte în solul istoriei naționale: *unica pălnie prin care chemările Cerului și vrerile poporului român mai puteau să răsune nefalsificate în urechile conducătorilor Neamu-*

(Urmare în pag. 2-a)

Două Documente

„Nihil sine Deo“

— Comunicatul Sfântului Sinod —

I

In timpul din urmă s'au ridicat voci cari cer ca preotul să-și limiteze toată activitatea la altar; să iasă cu totul din mijlocul vieții, sau să nu aibă nici o atitudine determinată de caracterul său de slujitor al lui Hristos și al Bisericii.

Această dorință Biserica și preoșimea ei nu o poate împlini. Dacă în trecut, când a fost aproape sigurul factor ocrotitor și îndrumător, a știut să scoată la liman bun neamul românesc, nu înțelegem de ce se manifestează astăzi atâta neîncredere în acțiunea ei în mijlocul vieții românești. Dragostea ei pentru neamul nostru cu care s'a împlinit intim și indisolubil într'un trecut atât de îndelungat, nu poate fi astăzi omorâtă de ceice nu iubesc prezența ei la tot pasul.

Afară de aceasta însăși învățătura ortodoxă, creștinismul nealterat și nedeviat, impune Bisericii grija de viața totalitară a neamului în mijlocul căruia a fost trimisă de Dumnezeu.

Biserica nu are numai funcția de a se ruga, ci și **de a învăța** pe oameni cum să-și îndrumeze viața în toate domeniile ei pentru a înainta spre ținta cea singură fericită: viața de veci.

Biserica are o concepție despre existență și — determinat de aceasta — **un program etic** de viață omenească. Ea nu va interveni în lupta dintre partidele politice pentru a declara pe unul mai bun ca pe celălalt, atunci când ele nu se depărtează decât în metode și nu vin în contradicție cu programul etic al Bisericii. Dar are dreptul să-și intensifice acțiunea pentru adâncirea concepției creștine și a moralei creștine în straturile poporului român, inclusiv partidele politice și să ia chiar atitudine combativă față de acele acțiuni care sub masca politică propagă concepții de viață și programe etice opuse creștinismului.

II

Din concepția creștină despre existență și din morala creștină credem că putem deduce pentru împrejurările dela noi și de acum următorul program, de care am vrea să fim seamă întreaga obște românească, toate partidele politice și pe linia căruia Biserica va milita în mijlocul neamului:

1. Toată viața individuală socială, culturală, școlară, economică din statul nostru trebuie adusă și ținută într'o legătură strânsă cu Dumnezeu, prin Fiul Său Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Să facem să dispară spiritul secularist, indiferentist sau chiar ostil față de Dumnezeu. Să sădim în oameni convingerea că nimic serios nu se poate face pentru înălțarea neamului fără Dumnezeu. **„Nihil sine Deo“** e deviza coroanei române.

2. Statul nostru este un Stat român, alcătuit cu jertfe fără seamă de națiunea română, pentru păstrarea, întărirea și înobilarea ei, pentru dezvoltarea însușirilor fizice și sufletești, ca să se

(Urmare în pag. 2-a)

Așteptările poporului român

Fragment din cuvântarea „Un neam, o voință, un avânt!“, rostită de I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului la adunarea dela Alba-Iulia (27 Febr. 1939)

Din fruntea unei adunări ca aceasta a noastră, pătrunsă de seriozitatea zilelor ce le trăim, cred că sunt dator să concretizez în numele ei mai în amănunte ce așteptăm noi dela conducerea de azi a țării. Iată așteptările noastre:

Mai întâi și mai presus de toate vrem să fim conduși românește, cât mai românește (urale prelungite), Dreptul neamului nostru la viață, nesocotit veacuri îndelungate, să fie ascultat și împlinit cu toată grija și cu toată atențiunea.

Nu vrem să fie asupriți în nici un chip conclocuitorii noștri de alt neam, așezați de veacuri printre noi și cari s'au bucurat în trecut de toate privilegiile. Dimpotrivă, vrem să trăim cu ei în cea mai armonioasă înțelegere. Dar baza pentru această viață în bună înțelegere vrem să fie iubirea comună față de statul nostru (aprobări, aplauze prelungite). Să iubească țara aceasta și pe Regele ei (ovațiuni) cum o iubim noi și să se simtă legați sufletește de ea. Iar drepturile noastre de viață și de prestigiu ca națiune creatoare și susținătoare a statului să nu fie neglijate.

În deosebi aici în Ardeal, unde elementul românesc se resimte de tratamentul mașter al îndelungatei stăpâniri străine, e necesar să se întreprindă opera de reparație și de sprijinire a instituțiilor noastre, ca să ne putem ridica acolo unde trebuie să stăm.

Cuvintele acestea ale mele nu se referă însă și la acele elemente străine strecurate de dată recentă la noi cu prea mare abundență din drojdia Galileii și Rusiei și din alte părți (aplauze prelungite) pentru a-și întemeia aici, pe spinarea unui popor slăbit de cea mai nemiloasă și mai astută exploatare, un parazitism primejdios (vii aplauze). Dacă aproape toate țările iau azi măsuri pentru a se scăpa de această plagă nenorocită, cu atât mai mult este în drept statul nostru să porceadă fără întârziere și cu energie la apărarea vieții naționale și la înlăturarea din mijlocul ei a acestui flagel (vii aplauze).

Așteptăm apoi dela conducerea de azi să ia cu pricepere și cu sistem toate acele măsuri cari sunt de trebuință și de folos pentru formarea păturii noastre de mijloc ca un chiag și ca o punte de trecere mai ușoară între pătura plugărească și cea intelectuală. O națiune e în suferință și în stare nenormală atâta vreme cât îi lipsește un organ atât de principal

(Urmare în pag. 2-a)

(Urmare din pag. 1 a)

tui. Dacă ele n'au fost auzite sau n'au fost ascultate vreodată, de unii dintr'aceștia, indiferența și împietrirea lor n'au dăscurajat-o. Timpul, dreptul judecător, avea să-i facă dreptate.

Și i-a și făcut-o!

Nu-i nevoie să apelăm la mărturiile unui trecut prea îndepărtat ca să dovedim cele zise. Contemporaneitatea e mai mult de cât elocventă în această privință.

După o serie de încercări — laudabile, fără doar și poate — făcute în scopul adaptării lui la spiritul vremii, Statul român a sfârșit prin a se apropia — ce e drept timid — de formula *naționalismului integral*. Ne dăm perfect de bine seama că transformarea proiectată reprezintă un proces anevoios, care reclamă timp și bună credință. Ca să izbutească, el va trebui să reprezinte ceva mai mult de cât o adaptare la spiritul nou care suflă peste continent. Am mai «adaptat» și altă dată idei importate de aiurea, fără alt beneficiu de cât acela de-a ne fi trezit mutați de la remorca unei «mari puteri», la a alteia. Națiunea n'a răsbăt însă la plenitudinea drepturilor sale prin aceste expediente, n'a ajuns stăpână necontestată la ea acasă. Marfa importată de aiurea, ori care ar fi fost proveniența ei, putea fi eficientă acolo unde a rodit. La noi însă, ea n'a izbutit de cât să sporească confuzia și, prin aceasta, să întârzie procesul redresării noastre prin noi înșine.

Convinsă că renașterea națiunii române la o viață independentă, croită pe măsura realităților autohtone, nu-i posibilă prin soluții de împrumut, Biserica noastră a crezut și a mărturisit totdeauna că mântuirea neamului zace în el însuși — și'n Cerul care l-a ocrotit cu braț înalt dealungul epicului său suș în istoria lumii. Naționalismul integral, autentic, n'au nevoie de intermediari, nici de inventatori. El gâlgăie în marea sufletului obștesc, care simte și gândește așa cum îi e firea, așa cum l-a făcut Dumnezeu. Sarcina conducătorilor acestei obștii, e cât se poate de ușoară: să capteze, că interpreteze cu fidelitate și să concretizeze această respirație populară, investind-o cu putere de lege. Naționalizarea vieții de stat trebuie așa dar să se facă de jos în sus, trebuie să plece de la popor — și nu invers, cum se întâmplă atunci când copiezi pe alții. Aceasta-i calea firească a temeluirii naționaliste a oricărui stat. Trăinicia unei atari reconstrucții e atâtea deplin asigurată — și paternitatea ei nu ți-o va mai discuta nimeni.

Cu mult înainte de-a se face cea mai timidă încercare de instaurare la cârma Țării a unui regim naționalist, Biserica noastră a arătat că înfăptuirea acestei imperioase porunci a ființei noastre etnice, nu mai poate întârzia. Sigur că ea se va produce, Biserica Neamului a indicat un întreg program de refacere a vieții noastre publice în duh naționalist.

Inspirat din năzuințele de totdeauna ale acestui neam de oameni cumsecade, care nutrește conștiința că ocrotit de mâna lui Dumnezeu și de mărețele umbre ale istoriei sale poate merge pe propriile sale picioare, fără să recurgă la cărjile ce i le-a imbiat de atâtea ori alte națiuni, ca unui slăbănog, acest program de guvernământ întrece orice alcătuire similară izvodită la noi acasă, pentru trebuințele noastre. Nici unul din guvernele cari s'au perindat la cârma Țării, nu se poate lăuda cu ceva asemănător. Dar acela care se va însărcina să-l înfăptuiască integral, poate fi sigur de suprema răsplată: *recunoștința obștească*.

Plictisită oarecum de șoaptele acelora cari ar fi dorit s'o vadă în-

lăturată din mijlocul vieții publice, Biserica noastră, prin organul ei suptrem de conducere, s'a văzut nevoită să declare solemn, într'un comunicat dat publicității în primăvara anului 1937, că ea nu are numai funcția de-a se ruga, ci și pe aceea de a-i învăța pe oameni cum să-și îndrumeze viața de toate zilele, ca să fie pe placul lui Dumnezeu, iar Neamului, de cel mai mare folos. Față de partidele politice cari la adăpostul firmei de club propagau concepții de viață și programe etice opuse creștinismului, Biserica își rezerva dreptul de-a lua atitudine combativă. Așezarea vieții publice în legătură cu Dumnezeu prin stăpîrea spiritului secularist, și zidirea binelui durabil al națiunii, o interesau în cea mai largă măsură. Conducerea noastră de stat era poftită politicos, dar ferm, să se conformeze, căci statul nostru e *stat român* și'n activitatea lui nu desfrăul demagogic și plăcerile de moment ale celor hrăpăreți și dezaxați aveau să fie determinante, ci binele peste veacuri al neamului. Concepției materialiste care urmărea propășirea neamului exclusiv prin satisfacerea trebuințelor economice, Biserica îi opunea veto categoric, căci «numai lupta pentru cele spirituale îl înobilează pe om și-l duce spre progres». Individualismul hrăpăreț și lupta de clasă, erau țintuite la stălp. Legi adecvate aveau să statornicească fără preget o viață românească inspirată de duhul frăției și al solidarității naționale, punând frâu libertății rău înțelese și promovând buna armonie și intrunirea tuturor în scopul propășirii Statului.

Într'un cuvânt, Biserica își afirma viguros dreptul de-a se îngriji de viața *totalitară* a neamului, în mijlocul căruia a fost trimisă de Dumnezeu, cerând conformarea ei urgentă cu de-*voza Casei noastre regale: «Nihil sine Deo»!*

Documentul acesta, în stilizarea sobră și nuanțată a I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, a stârnit la timpul său, un interes extraordinar. La începutul anului următor, Constituția Regele Carol II așeză în parte și în alte interpretări la temelia Statului român principii enunțate într'insul. Iar când noroadele intrunite în cetatea Albei-Lulia, la glasul păstorilor ei, ca să le spună ce aveau la inima lor, același strălucit interpret al voinței obștești, desvolta cu bogăție de amănunte, cu cumpăt și mai ales cu chibzuință, programul de întocmire pe bază creștină naționalistă a vieții noastre de stat, din epocalul comunicat «Nihil sine Deo». Din modularile glasului hotărât care-i cerea stăpînirii să pășască fără șovăire și fără zăbavă la opera de naționalizare integrală a vieții noastre publice, garnitura ministerială a vremii putea înțelege că poporul era gata să subscrie cea mai radicală măsură ce-ar fi fost luată în acest scop. Aplauzele cari subliniau fiecare propoziție a cuvântării I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, nu aveau alt tălc.

Aceste neîntrecute mărturii ale grijii statornice pe care Biserica noastră o poartă binelui de peste veacuri al neamului, le reproducem alături, convinși că lectura lor este instructivă oricând și pentru ori cine. Funcțiunea de *înaintemergătoare a statului naționalist român*, pe care și-a asumat-o cu bună știință instituția sfântă, reiese de-aici — a câta oară? — cu deplină claritate.

Păzitoare a sufletului românesc dealungul întregii noastre istorii, la această cumpănă de vreme pe care o străbate lumea. Biserica noastră a înțeles să fie *solitoarea* așezării statului român pe temelie naționalistă și creștină. Astăzi ca și altă dată, ea rezistă ispitei pactizărilor oneroase cu oricine, pune pe planul al doilea binele suprem al națiunii române, înțelegând să-și

apere cu toată hotărârea libertatea de-a lucra din răspuneri la consolidarea sufletescă a neamului. Preoții ei vor ști să fie și de acum încolo adevărați slujitori ai altarului, așa cum se și așteaptă dela ei. Dar «altarul» acesta, în concepția ortodoxă, nu se reduce numai la sf. prestol. El îmbrățișază, cum spune comunicatul «Nihil sine Deo», *viața totalitară a neamului*, în clocotul căreia preoțimea ortodoxă are să coboare binecuvântările Evangheliei lui Hristos. Deaceia Biserica noastră nu poate fi de acord cu cei ce le pretind slujitorilor ei să-și limiteze activitatea la săvârșirea sf. ierurgii. Amestecul preoțimii în viața publică ar putea fi interzis fără pagube pentru stat doar atunci când această preoțime ar consimți cu doctrine cari nu încurajază cătuși de puțin viața națională. Altfel, nu! Ori, la noi, unde Biserica și-a amestecat totdeauna lacrimile cu durerile neamului, ar fi o rătăcire să te gândești la așa ceva.

Iată de ce stăpînirea politică n'are nici un motiv să renunțe la coloborarea Bisericii, ci dimpotrivă, înalte rațiuni de stat îi poruncesc să și-o asigure cu orice preț. Cât n'ar fi dat bunăoară regimul naționalist să fi găsit, în clipa venirii lui la cârma Germaniei, o biserică indentificată organic cu idealurile naționaliste ale poporului german!... Opera de redresare lăuntrică ar fi mers mult mai neted și puzderia de secte cari au apelat la elemente religioase împrumutate din vechiul păgânism german ca să poată sprijini noua mișcare, cine știe dacă ar mai fi avut rost să se infiripe.

*

Dacă Biserica noastră a fost în fericita situație de a ocroti ființa neamului față de toate asalturile vrăjmașilor ei văzuți și nevăzuți, dacă a putut pregăti cu atâta prevedere și pricepere calea naționalizării vieții noastre de stat, dacă a osândit francmasoneria atee și antinațională — lucru care aiurea (în Jugoslavia b. o.) se face abia acum — aceasta se datorește complectei sale libertăți de acțiune, *autonomiei* sale, pe care și-a știut-o apăra și merita cu prisosință.

Altfel?... Adică aservită de stat, ea ar fi fost redusă în mod fatal la inactivitate, pentru că legătura cu scopurile inerente ființei sale i s'ar fi slăbit și conștiința înfricoșatei sale chemări — ale cărei rădăcini sunt înfipte în tărâmul de dincolo de veac — i s'ar fi uscat pas cu pas, ca aceea a unei plante sădite în loc neprielnic. Iată de ce repetăm — cu I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului — că preferăm oricând unei biserici înăbușită de stat, o biserică **prigonită**. Căci numai o biserică liberă este capabilă să vegheze dezinteresat la buna întocmire a vieții obștești și să-i ofere conducerii politice o colaborare cu adevărat rodnică.

Reazim de zile grele și deschizătoare de zări noi, Biserica noastră ține la dispoziția Patriei covârșitoarele sale puteri cu cari a înzestrat-o Cerul milostivirilor, gata oricând să ajute la consolidarea binelui de peste veacuri al Neamului românesc, pe care l-a pregătit cu cea mai curată iubire maternă.

Nr. 3109/940

Aviz

Se aduce la cunoștința celor interesați, că cererile de pensionare, ce se înaintează Casei generale de Pensuni a Statului, potrivit ordinului Ministerului de Culte Nr. 10265/940, se vor trimbra pe viitor cu 9 Lei timbru fiscal, 1 Leu timbru de aviație și 5 Lei timbru judiciar.

Consiliul arhiepiscopesc

(Urmare din pag. 1-a)

poată ridica la un nivel cât mai înalt prestigiul ei politic și spiritual. Toate legile, acțiunile, ideile statului și din cuprinsul lui au să fie subordonate binelui durabil al națiunii, sau cel puțin să n'o păgubească. Nu plăcerile sau ambițiile de moment, ale celor lacomi, sau ale masei ațâțate în chip demagogic, vor fi determinante în activitatea statului, ci binele peste veacuri al neamului.

3. Toată viața neamului trebuie ajutată prin exemplu de sus și prin îndrumarea serioasă, ca să curgă după norma virtuților creștine. Rugăciunea, munca, cinstea, sobrietatea, spiritul de jertfă în folosul obștii sunt forțele care susțin sănătatea unui neam și măresc neconținut puterea. Tocmai virtuțile care pregătesc pe om pentru viața viitoare, sunt și acele care întăresc societățile omenești. Dar virtuțile acestea ca să fieenerate trebuie luminate nu numai din lăturea folosului lor vremelnic, ci mai ales din cea a folosului lor pentru viața vecinică.

4. În conformitate cu cele de mai înainte Biserica se opune acelei concepții care face pe om să aspire numai după fericiri și paradisuri materiale, știind că orice fanaticism și orice pasiune purtată de interese materiale fac pe om o ființă coborâtă dela destinația ei. Numai lupta pentru cele spirituale înobilează pe om și-l duce spre progres.

5. Având grije de toți fiii neamului, Biserica reprobă individualismul hrăpăreț, precum și orice acte de volnicie, teroare și brutalitate, dar și lupta de clasă, cerând legi și o viață românească inspirată de duhul frăției și al solidarității naționale. Individul să și folosească libertatea și puterile sale fizice și spirituale nu în direcții centrifugale în folosul unui bine egoist, ci în direcția slujbei în folosul neamului. Personalitatea care slujește nu individul care se îmbogățește, este idealul creștin. Clasele se întregesc și deci să învețe a se iubi și a se ajuta ca mădularele din trup.

6. Cetățenii de alte limbi și legi — dupăce cei deveniți ilegal vor fi revizuiți — se vor bucura de tratament legal și vor fi sprijiniți în silințele lor spre progres, dar supraveghiați, ca să nu păgubească prin nimic națiunea română. Respectând drepturile tuturor cetățenilor vom da existenței noastre politice toată formația și consistența națională.

7. Pentru a săvârși această lucrare în folosul națiunii și al consolidării statului român, avem neapărată nevoie de liniște, de bunăînțelegere și frățietate între toți fiii neamului și ai Țării, legați întreolaltă prin respectul legilor, prin devotament către Suveran și către forma monarhică a Statului.

În grija părintească ce o purtăm pentru mântuirea sufletelor și pentru binele neamului și al Țării, acesta este gândul și îndemnul pe care-l trimitem cu dragostea noastră ca păstori sufletești iubitelui cler și popor al sfintei noastre Biserici dreptmăritoare române.

Dat în ședința Sfântului Sinod din 9 Martie anul 1937.

(Urmare din pag. 1-a) Așteptările poporului român

și de necesar ca pătura meșteșugărească și negustorească (vii aplauze). Banul muncit cu greu, merge în mâni străine, iar intelectualii n'au nici o temelie pe care să se sprijinească la oraș (aprobări). Organismul nostru național va fi complet numai căna vom avea, mai ales aici în Ardeal, o puternică pătură de mijloc.

Mai cerem conducerii noastre de stat să aibă cea mai mare grije de banul public. Fiecare Leu, fiecare bănuș, e produs în sudoarea feții de poporul nostru și acesta așteaptă cu tot dreptul să fie chivernisit cu deplină cinste, folosindu-l pentru binele obștesc (aplauze prelungite).

În deosebi să fie folosit pentru înarmarea oștirii (urale prelungite)

ca să fie în stare atunci când va suna ceasul să ne apere pământul scump și libertatea cu atâtea lacrimi și cu atâtea sânge dobândită (aplauze prelungite).

Eu care propoveduesc pacea între oameni, văd totuș că trebuie să ne înarmăm. Suntem cel mai pașnic popor din lume, suntem adevărații fii ai păcii, dar trebuie să fim nu mai puțin pregătiți în toate privințele de a ne apăra Țara dându-ne până și ultima picătură de sânge (urale prelungite).

Timpul nostru, dragii mei, e plin de multe primejdii. În cursul anului trecut era cât pe aci să se deslănțue o mare furtună. Să mulțumim lui Dumnezeu că norii s'au mai depărtat. Dar lumea totuș nu s'a liniștit deplin. În fiecare zi se aud vești de războaie și se ridică noi pricini de neînțelegeri între state. Toți se pregătesc înarmându-se până în dinți ca să poată face față zilelor grele ce-ar putea să vină. Să ne pregătim și noi ca să ne putem apăra vetrele și copiii și granițele Țării în caz de primejdie (urale prelungite).

Am auzit din gura unor bărbați de stat străini că vreau o pace în temeiul dreptate. Noi suntem cei cari am însetoșat după dreptate 1000 de ani, și acum când avem și dreptatea și pacea, vrem să le ținem pe amândouă (urale prelungite). Dar când cineva s'ar încumeta să ne răpească iarăși dreptatea noastră, atunci nu va fi pace, oricât suntem de pașnici (urale prelungite). O spunem din această cetate, care a fost un altar de jertfă, un loc de mucenicie al neamului nostru în lupta pentru libertate și întregire: duhul de jertfă al lui Horia n'a murit din noi, și vitejia lui Avram Iancu suntem gata în orice moment ni s'ar cere să o dovedim și noi! (aplauze prelungite). Mărturisindu-ne deplina încredere în cei care și-au luat marea răspundere de-a conduce Țara în aceste vremuri, le spunem că se pot bizui pe toate puterile și brațele noastre! (urale prelungite).

Nici nu s'ar putea să nu le dăm toată încrederea noastră. Un popor fără încredere în sine, fără încredere în conducătorii săi și în forma sa de stat, este un popor periclitat și fără putere de-a se opune celor ce-i vreau răul (aprobări). Încrederea în sine și în conducătorii săi formează pentru un popor o forță uriașă de proprie apărare și de biruință (aprobări).

De aceea în zilele acestea de prefacere ne trebuiesc în frunte nu întru atâtea mari meșteri în șurubăria tehnică a treburilor statului, cât mai vârtos oameni de suflet avântat și idealist. Ne trebuie inimă, însuflețire, sentiment adânc de răspundere și iubire arzătoare de neam, mai mult decât rutină și calități tehnice de guvernare (aplauze prelungite).

Neamurile se mântuesc și-scriu pagini nemuritoare în istorie prin avântul lor nerefinut spre idealuri înalte, spirituale. Interesul cel mare al nostru al tuturor nu se întreabă în primul rând, ce are nația în stomac, ci încotro merge, încotro e condusă și cu ce suflet? (urale prelungite).

Nu poate fi scopul principal pentru cei cari conduc la un moment dat destinele unui neam, nici acela negativ de-a se apăra și de-a lupta împotriva cuiva, ci unul pozitiv, lămurit prin răspunsul la întrebarea: pentru ce există neamul meu, care-i rostul cel mare și rostul său propriu, pentru care trăește și, dacă e nevoie, pentru care luptă pe lume? (urale prelungite).

Un popor se valorifică prin duhul în care-și trăiește viața lui. Acesta e criteriul pentru valoarea și demni-

tatea vieții lui. După aceasta vom fi judecați și la judecata cea mare și mai de pe urmă. Dreptul Judecător nu ne va întreba atunci, în fața întregii lumi, ce-ați mâncat și cu ce v'ați îmbrăcat, ci ne va întreba, în ce duh ați trăit voi și neamul vostru? (urale prelungite).

Să ne ajute Dumnezeu și să lumineze mintea și a conducătorilor și a mulțimei celei mari a neamului nostru cât ne aflăm pe pământ ca să putem răspunde la înfricoșatul Său

Județ: „Doamne, în lume cât am stat, pe Tine Te-am reprezentat!” (aplauze prelungite).

Dar pentru a ne înălța cu duhul, pentru a se aprinde în sânul neamului nostru avânturile mari cari trec dincolo de țintele trăirii de pe o zi pe alta, e lipsă nu atât de legi și de tehnică, oricât ar fi de bune și acestea, ci mai vârtos de oameni cu suflet mare, capabil să însuflețească și să deslănțuiască energiile neamului (vii aplauze).

Nr. 5976/1940.

Regulament

pentru întregirea funcțiilor administrative dela Consiliul Arhiepiscopiei ortodoxe-române de Alba-Iulia și Sibiu și dela instituțiile bisericești și școlare de sub jurisdicțiunea lui.

ART. 1. Orice întregire a funcțiilor administrative vacante este supusă prescripțiilor regulamentului de față.

ART. 2. Intregirea va fi făcută în următoarele condițiuni:

a) Candidatul să îndeplinească toate condițiunile cerute de Statutul funcționarilor publici, aplicabile funcționarilor bisericești, precum și condițiunile legilor și regulamentelor bisericești și să facă parte din biserica ortodoxă română;

b) Să facă parte din Partidul Națiunii;

c) Să nu fi fost condamnat pentru infracțiuni împotriva ordinii și siguranței Statului;

d) Să nu fi fost destituit sau pus în disponibilitate din alt serviciu public;

e) Să fi obținut îndreptățirea la funcțiunea vacantă prin concursul și clasificarea mai jos rânduite.

ART. 3. În ziua în care vor fi îndeplinite condițiunile ce fac vacantă o funcțiune administrativă la Consiliul arhiepiscopesc, referentul în cauză va refera în scris Consiliului arhiepiscopesc, iar acesta va declara vacanța și va dispune publicarea Concursului în „Telegraful Român” și afișarea lui la Secretariat, în termen de 10 zile.

Concursul va cuprinde condițiile cerute candidaților conform Art. 2, locul și data până la care vor fi depuse cererile și actele, locul, data și programul Concursului; cererea va fi însoțită și de o declarație a averii candidatului și a soției, cu o descriere amănunțită.

Data concursului va fi fixată după trecerea a trei luni de zile dela data apariției și afișării publicațiilor.

Afișarea va fi menținută până în ziua Concursului, constatându-se acest fapt prin procesul verbal încheiat de secretarul consistorial.

ART. 4. Programul Concursului va fi întocmit de Secția Consiliului arhiepiscopesc la care este încadrată funcțiunea administrativă vacantă, din materiile a căror cunoștință este necesară funcțiunii și va fi aprobat de Chiriarih.

ART. 5. Comisiunea de examinare va fi compusă din următorii 3 membri:

a) Un profesor titrat dela Academia teologică „Andreiană” din Sibiu;

b) Un profesor specialist în materia funcțiunii, dela Școala normală ortodoxă română „Andrei Șaguna” din Sibiu;

c) Un funcționar superior din administrația Consiliului arhiepiscopesc. Membrii comisiunii vor fi numiți de Chiriarih.

Comisiunea va fi prezidată de membrul dela Art. 5 litera a).

ART. 6. Concursul se va ține la sediul Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu. Probele vor fi scrise și orale din materiile fixate prin programul publicat.

Subiectul probelor scrise va fi hotărât de comisiunea concursului în ziua și înainte de începerea lui.

ART. 7. Examinarea și notarea fiecărei probe cu note dela 1—10, media notelor, precum și ordinea reușitei la Concurs se va face în aceeași zi prin majoritate de voturi a membrilor.

Toate aceste lucruri se vor consemna într'un proces verbal semnat de toți membrii comisiunii cu observațiile ce fiecare ar voi să facă.

Rezultatul concursului se va afișa.

ART. 8. Dosarul cuprinzând toate actele și conceptele interesând întregirea din momentul deschiderii vacanței și până la afișarea rezultatului Concursului, va fi depus de președintele comisiunii, cu raport, la Consiliul arhiepiscopesc.

ART. 9. Consiliul arhiepiscopesc, prin Secția la care este încadrată funcțiunea vacantă, va cerceta validitatea titlului pentru funcțiunea vacantă, rezultatul concursului și situațiunea fiecărui candidat față de condițiunile legale și ale regulamentului de față și va propune întregirea funcțiunii vacante cu candidatul cel mai bun, de preferință preot sau absolvent al unei școli teologice.

ART. 10. Intregirea funcțiilor administrative dela cancelaria consistorială o va face Chiriarihul prin numire, a celor dela Academia teologică „Andreiană” din Sibiu, Școala normală „Andrei Șaguna” din Sibiu, Școala de cântăreți din Sibiu și a liceelor ortodoxe-române din Brașov și Brad secțiile respective ale Consiliului arhiepiscopesc, iar a celor dela Oficiul casei arhidiecezane, Contabilitate și Exactorat, Secțiile Unite ale Consiliului arhiepiscopesc, prin alegeri.

ART. 11. Regulamentul de față intră în vigoare la data de 15 August 1940.

Aprobat în ședința Secțiilor Unite ale Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, ținută la 30 Iulie 1940.

(ss) **NICOLAE**
Arhiepiscop și Mitropolit

Diacon A. Popa
secretar

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Un amestec incompetent

În legătură cu împrumuturi la particulari din banii parohiilor noastre

În ziarul din București, *Curentul*, dela 30 I. tr., se publică, fără semnătură, o corespondență, datată: Baia de Criș, 28 (Iulie 1940), în care, pe temeuri greșite, se cere nici mai mult, nici mai puțin, decât «o urgentă revenire» în cauza preoților și episcopilor suspendați sau destituiți (pentru grave abateri) în câteva parohii din Arhiepiscopia ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu.

Notăm că lista publicată a preoților pedepsiți este neexactă. Chestiunea este următoarea:

În urma legii de conversiune, parohiile bisericii noastre au pierdut, cum s'au accentual și la alte ocazii, sume importante din împrumuturile acordate particularilor.

Împrumuturile de acest fel, — după o dureroasă experiență obținută de organe administrative bisericești, — de regulă nu se replătesc și produc mai totdeauna raporturi încordate și de nedorit între parohie și credincioșii săi debitori.

În consecință adunarea eparhială a arhiepiscopiei invitase, — încă din anul 1931, — Consiliul arhiepiscopesc „a lua măsurile convenite ca banii bisericilor să se depună la bănci sigure”.

Drept urmare, Circulara din 20 Iunie 1931, Nr. 4441, a Consiliului arhiepiscopesc către Oficiile protopresbiterale și parohiale «interzice cu desăvârșire a se mai acorda, de acum înainte, împrumuturi la particulari din capitalurile bisericilor sau din orice capitaluri administrate de organele parohiale».

A doua Circulară dată de același Consiliu, în 15 Februar 1936, Nr. 1440, dispune:

„Se aduce din nou la cunoștință că este cu desăvârșire interzis a se acorda împrumuturi la particulari din banii parohiilor... Ceice vor contraveni acestei dispozițiuni, vor fi trași la răspundere și li se vor aplica cele mai severe măsuri disciplinare.”

Pe lângă toate aceste măsuri, clare și repetate, ce opresc sub aspră pedeapsă acordarea de împrumuturi la particulari, s'au aflat totuși unii preoți cari au nesocotit dispozițiile primite și au dat împrumuturi particularilor. Abuzul acesta a mers atât de departe, încât s'au dat împrumuturi la particulari chiar din banii colectați pentru zidiri de biserici.

Asemenea abuzuri și ilegalități trebuiau sancționate fiind în paguba atât morală, cât și materială a bisericii.

În acest înțeles s'a și urmat.

După două Circulare și după ancheta săvârșită, nu se mai poate afirma că suspendările s'au făcut „fără nici un avertisment”.

Cât pentru pedeapsă, nu este adevarat că întreg salariul preotului se reține până la acoperirea împrumutului afectat. Se reține, de fapt, cel mult a treia parte a salariului lunar.

Dacă scriitorul corespondenței din *Curentul* susține în apărarea preotului, că «în prima linie nu el — preotul — este răspunzător, ci episcopii și casierul», — aceasta dovedește că nechematul apărător stă departe de a cunoaște toate îndatoririle parohului.

E de sine înțeles că autoritatea bisericească, — care cunoaște lucrurile și știe să le îndrumeze spre folosul bisericii, — nu va reveni în nici un caz asupra sancțiunilor date, pentru că nu poate promova disordinea și desmățul în administrație. Orice abuz nou, în această privință, va fi aspru sancționat.

Aici nu se pot lua în seamă „îndignările”, nici „surprinderile” corespondentului, și nici jălaniile sale la gazetă. Parohiile noastre nu pot fi lăsate să facă negoț de bani, acordând împrumuturi, ca băncile, particularilor.

Ardealul nu renunță

Clipa istorică, din viața statului român, ne impune astăzi, mai sus de orice pasivitate oportunistă sau alt fel de rezerve, o unire sufletească a tuturor românilor, spre a face față, în deplină demnitate, evenimentelor ce bat la ușă.

Vrem întărirea și dănuirea acestui stat după crunta lovitură de la răsărit, care ni-a dictat evacuarea Basarabiei și a Bucovinei de nord.

Dar, această întărire și dănuire nu se va putea desăvârși nici odată — fără Ardeal.

Unirea completă cu vechea țară, așa cum a fost proclamată în anul 1918, o susțin cu tărie toți românii transilvăneni, doritori, mai ales acum în fața propagandei provocatoare dinspre Tisa, să afirme din nou, în auzul lumii întregi, hotărârea sfântă de a păstra, pentru totdeauna, uniunea națională, de veacuri visată și din greu plătită.

Nici când nu a fost atât de vie și puternică conștiința unității noastre ca neam și a identității destinului tuturor Românilor, ca astăzi.

Un prea distins bărbat al neamului și bisericii noastre a scris, de curând, următoarele cuvinte despre poporul care nu renunță și nu cedează:

„Poporul român a dat nenumărate dovezi de virtute și de eroism prin hotărârea sa de a nu ceda și a nu se lăsa înfrânt de greutatea feluritelor încercări, prin care a fost silit să treacă adeseori. La elementarul său drept de rezistență nu a putut fi înduplecat să renunțe nici în cele mai înviforate împrejurări.”

Nr. 7793/940.

Notificare oficială

despre primirea în Școala de cântăreți bisericești »D. Cunțan« din Sibiu

Școala de cântăreți bisericești »Dimitrie Cunțan« din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși cât mai luminați.

În afară de cântarea bisericească adevărată, elevii acestei școli primesc o educație religioasă-morală cât mai îngrijită și au prilej să deprindă câte o îndelungă practică de bun folos pentru toată viața lor. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, agricultură, tâmplărie, etc.

Cu începerea noului an școlar, școala de cântăreți bisericești din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleși fii ai drept-credinciosului nostru popor și cu deosebire aceluia dintre ei cari urmăresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă întregă în slujba preamării lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1940/41, își vor înainta, până la 1 Septembrie 1940, cererile lor pe adresa: »Direcțiunii Școlii de cântăreți bisericești »D. Cunțan« în Sibiu», însoțindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naștere,
3. Certificat școlar (cel puțin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și că nu are nici alte defecte corporale.

În această școală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, în etate de 15 ani împliniți și cari reușesc la examenul de primire. Acest examen se va ține în ziua de 30 Septembrie a. c.

Elevii primiți vor trebui să aducă cu sine: două rânduri de schimburi, haine de pat (străjăc, saltea, pătură sau plapomă, perină, cuvertură albă de pat, două ștergare, etc.), cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai.

Toți elevii sunt obligați să locuiască în internatul școlii. Taxa de întreținere este de Lei 9000 anual și se va achita

Dacă totuși, din înalte motive, s'a cedat la răsărit, aceleași înalte motive ne poruncesc o rezistență bărbătească la frontiera apuseană a țării, când ea ar fi atinsă de mână dușmană.

Toată suflarea românească a Ardealului, pregătită ani de-a rândul atât sufletește, cât și din punct de vedere al puterii armate, nu va sta la îndoială de-a aduce jertfa supremă a sângelui într-o păstra ființa statului român între hotarele sale firești.

Când vecinii noștri de dincolo de Tisa, tulburătorii de pace, ne strigă să facem „jertfă”, transilvănenii, împreună cu toți românii, au să le răspundă cât mai în grabă: Da, aducem jertfa, dar o jertfă ce nu înseamnă concesie, teritorială, ci înseamnă jertfa cea mare cu drag adusă pe altarul țării întregite.

Să se știe că Ardealul respinge, cu întreagă energie, târguiala de teritoriu din trupul său, și că preferă să înfrunte primejdiile și suferințele ce i se pregătesc.

Cerem să ni se dea puțința de a reacționa, cât mai-neîntârziat, împotriva zilnicelor provocări ale magnaților „civilizați” dela Budapesta cari fâgăduesc o asasinare în masă a românilor din Ardeal în momentul când vor ajunge să-l mai stăpânească. Astfel de plănuiri, vrednice de strămoșii celor ce le comit, ar fi păcat să nu fie remarcate în toate cercurile străinătății, ca să se vadă lămurit: Cine este acela care lucrează neconștient la tulburarea păcii între oameni.

În trei rate după cum urmează: Lei 3000 la înscriere, Lei 3000 la Crăciun și Lei 3000 la Paști.

Direcțiunea școlii își rezervă dreptul de a mări sau micșora această taxă, dacă împrejurările vor necesita o asemenea creștere sau scădere.

Cursurile vor începe la 1 Octombrie 1940 și durează doi ani de teorie și un an de practică.

După absolvirea școlii se eliberează diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salariu lunar fix.

Această măsură s'a pus în aplicare, pentru o parte din absolvenții școlii cu data de 1 Aprilie 1937. Pe lângă aceasta cântăreții vor avea uzul fructului sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata Preoțime e poftită a citi această notificare credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Duminici consecutive și a îndemna părinții cu fii buni să-și trimită la școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem oficiilor parohiale spre știri și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenții ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu de 500 Lei lunar conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzul fructului sesiunii cantonale și jumătate din toate venitele cantonale.

c) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați să se bucure de dreptul de-a ocupa strana dreaptă, având consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune și din toate venitele cantonale.

Posturile de cântăreți bisericești devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenții ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre cari dispun de mijloace materiale, într-un cât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 22 Iulie 1940.

Consiliul arhiepiscopesc

Jnălțarea Sfintei noastre biserici

— Vizita dlui ministru al Cultelor, Radu Budișteanu, la sfintele locașuri —

Declarații, în genere și vrednice de reținut, a rostit recent dl Radu Budișteanu, ministrul cultelor și artelor, cu prilejul vizitei sale la mitropoliile, catedralele și mănăstirile din Moldova și Bucovina, informându-se, la fața locului, de starea în care se află biserică și preoțimea din aceste părți ale țării.

Dl ministru, însoțit de mai mulți colaboratori din minister, s'a oprit întâi la mănăstirea Neamțu. După slujba religioasă din biserică Ștefan cel Mare, dl ministru Budișteanu a avut o întrevedere cu I. P. S. Patriarh Nicodim, discutând chestiuni în legătură cu înălțarea bisericii naționale ortodoxe într-o cât mai temeinică spiritualitate creștină.

La Suceava, noua reședință mitropolită a Bucovinei, dl ministru a fost primit de I. P. S. mitropolit al Bucovinei Tit Simezea, ear la Iași de I. P. S. Irineu, mitropolit al Moldovei.

Cu ocazia întrevederilor, avute cu înalții demnitari ortodocși și cu șefii administrațiilor locale, dl ministru Radu Budișteanu a făcut, cum s'a amintit mai sus, mai multe declarații, zicând între altele:

„În urma înaltei încrederi pe care mi-a acordat-o Majestatea Sa Regele chemându-mă ca ministru al cultelor și artelor, eu nu vin în fruntea acestui departament ca un laic, ci ca un adevărat creștin, oțelul pentru crezul și idealul național.

Biserica trebuie ridicată la misiunea ei divină.

Misiunea preotului este privită din trei puncte de vedere:

1. Ca slujitor al altarului;
2. Ca factor social;
3. Ca om care are nevoie de o situație materială.

Ca slujitor al altarului preotul trebuie să existe numai (?) în funcție de altar.

Ca factor social vreau să întăresc pe preot în rolul de principal conducător sufletesc al neamului românesc.

Ca situație materială a preotului eu sunt convins că nu există demnitate în mizerie; de aceea voi căuta, prin toate mijloacele, ca slujitorul altarului și conducătorul sufletesc al neamului românesc să fie pus în situația de a nu duce grija zilei de mâine.

Darul și harul constituie o investiție spirituală. De aceea preotul trebuie să se desbrace de cele omenești. Prin imputernicirea sufletelor în credință, țara se va întări, iar Majestatea Sa Regele va ști cu adevărat pe ce se sprijină cunoscând realitatea sufletului românesc.

Omul nu este decât instrumentul de manifestare a voinței divine. Noi suntem bieți oameni, iar sfinții voastre sunteți reprezentanții lui Dumnezeu pe pământ. Singurii care ne puteți ajuta sufletește.

Ajutați-ne, că și noi vă vom ajuta. În concepția mea armata apără teritoriul național, iar biserică apără sufletul neamului. După cum se găsește mijloace pentru armata teritoriului național, tot astfel se vor găsi mijloace pentru apărătorii bisericii și ai sufletului românesc însă cu condiția ca armata aceasta să fie la înălțimea și neprihănirea la care a ridicat-o, prin jertfă, Mântuitorul lumii.

Azi o perioadă a încetat. Punctul crucial al destinului Neamului Românesc a trecut. La orizont se arată o putere de reconstrucție pe temelia credinței și a naționalismului integral.

În această eră, noi constituim o generație care nu glumește cu nici una din atribuțiile ce i se încredințează, — o generație care ia lucrurile în serios atunci când trebuie să le ia, și care nu este nutrită de niciun gând de răsunare.

Generația noastră crede că viața publică este accesibilă numai oamenilor

care înțeleg să trăiască și să moară pentru Țară, Neam și Rege. Cei care au alte gânduri, cei care au în conștiința lor vreun semn de negație, să se retragă. Cei care vor să-și îngrijească interesele personale, să lucreze în profesiile lor dacă au una și dacă pot. Numai acel merită să apară în viața publică, cari aparțin integral Patriei, Neamului și Regelui.

Aceasta le dă autoritatea, și acesta este unicul sens al vieții lor.

Aceste sunt cuvintele mele, iar soarta m'a învățat să știu a le îndeplini”.

Cerc religios. — Preoții cercului religios Branul de sus, protopopiatul Bran, și-au ținut a doua ședință în parohia Peștera, în ziua de 20 Iulie (Sf. Ilie) sub președinția venerabilului preot, albit de vreme, Gheorghe Vlad Enescu, din Moeciul de jos. Au fost prezenți toți preoții cercului în număr de nouă.

Într-o atmosferă de adâncă evlavie s'a oficiat, în sobor, serviciul utreniei și Sf. Liturghie. Răspunsurile au fost date de corul ostașilor din parohie.

La priceastă a predicat dl director al liceului „Andrei Șaguna” din Brașov, Ioan Moșoiu, vorbind credincioșilor, veniți în număr mai mare ca de obicei, despre rugăciune și binefacerile ei.

Tot în sobor s'au făcut rugăciuni de pace, precum și parastas pentru decedații preoți și binefăcători ai bisericii.

Cucernicul Părinte președinte, Gheorghe Vlad Enescu, a îndemnat pe credincioși la unire prin dragoste, prin credință și prin păstrarea obiceiurilor strămoșești.

Parohul local, Gheorghe I. Enescu, mulțămeste în cuvinte alese preoților pentru oboselile împreunate cu ținerea cercului și roagă pe credincioși să pună la inimă învățăturile auzite.

A fost o zi cu bogate bucurii duhovnicești. — Asistent.

Nica Antim Arhim.: Rugăciunea lui Iisus, încercare critică asupra misticei isihaste. București, Tip. Cărților bisericești, 1939. Pag. 20. Prețul? — Acest extras din rev. „Biserica Ortodoxă Română” este un important studiu despre specificul și centrul spiritualității ortodoxe, de caracter monastic: Rugăciunea lui Iisus, „Doamne, Iisuse Hristoase, mântuiește-mă”. Este cea dintâi lucrare în românește, care ne prezintă o expunere cuprinzătoare despre această Rugăciune, însoțite de observări critice aduse faptelor ei. Autorul stăruiește asupra deosebirii între mistica ortodoxă și cea romano-catolică, sfârșind: „Darurile Duhului sfânt se capătă, în Ortodoxie, prin smerenie și umilință, și nu prin suferință”.

Cerc religios. — În parohia Spring (Mercurea) s'a ținut la Proorocul Ilie, cercul religios. Biserica spațioasă își primea credincioșii la praznic ca să se mângăie cu bucurii duhovnicești. Utronia și Sf. Liturghie, slujită de soborul preoților din cerc, în frunte cu P. C. părinte D. Ciuchendea, adm. prof., au fost ascultate cu deplină atenție de numeroșii credincioși.

Predica zilei a rostit-o Pr. A. Străuț, adresând credincioșilor un mănunchi de chemări la mântuire, al căror bun efect se putea urmări pe fețele parohienilor.

Impresionantă a fost inaugurarea monumentului ridicat întru cinstita pomenire a eroilor din comună, morți pentru întregirea neamului. După parastas, a urmat sfințirea monumentului de către Păr. D. Ciuchendea. Iar cuvântarea ocazională, rostită de verhovnicul tractului, a avut darul să redeștepte în credincioși datoria față de țară și neam, să-l mângăie și să-l întărească în credință.

Parohul locului, Ilie Geleriu, a tălmăcit bucuria și mulțămirea sa și a credincioșilor pentru înfăptuirile de care s'au învrednicit. Adresând mulțumiri contraților săi pentru mărirea cadrului acestui praznic și credincioșilor pentru sprijin, face mărturisirea că credincioșii din Spring rămân reconfortați sufletește și nu vor putea uita nici odată această duhovnicească petrecere.

După masa frățască din casa parohială și fixarea viitoarei ședințe a cercului, preoții s'au îndreptat spre parohiile lor.

Pr. A. Străuț.

Nr. 7077/1940.

Notificare oficială

In Academia teologică «Andreană» din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1940/41 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 20 August 1940, însoțite de următoarele documente:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extras din matricola botezătorilor;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei, unde contribuind cu suma de 8000 Lei anual, vor avea toată întreținerea.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 9—11 Septembrie; în 12 și 13 Septembrie studenții se vor mărturisii și cumineca.

Paralele și inscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, fundamentale).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 15 Septembrie, iar începerea cursurilor Luni în 16 Sept., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Inainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 3000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Rata a doua de Lei 3000 și rata a treia de Lei 2000, se vor plăti în prima zi de școală după vacanța Crăciunului și a Sfințelor Paști. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925, Lei 1508 pentru cărți didactice și Lei 1500 jumătate din costul reverenței, restul îl va plăti Consiliul Arhiepiscopesc; an II Lei 790 plus Lei 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus Lei 513 pentru cărți didactice; an IV 790 Lei plus Lei 1251 pentru cărți didactice.

Studenții cu slabe mijloace familiare, dar cu purtare aleasă și notați bine la studii, vor primi ajutoare (burse), ce se vor putea ajutoare până la 6000 Lei, eventuale chiar întreținerea gratuită în internat. Aceste ajutoare se vor vota numai după înscriere.

Inscrierea se face la rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație scrisă și de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 9 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (obligator reverandă), precum și hainele de pat și anume: o plapomă, sau straiu, trei cearceafuri, și trei cearceafuri pentru plapomă eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergare, 4 servete și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii merituosi se vor bucura de burse.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericesti dela 2 Iulie 1940.

Consiliul arhiepiscopesc

Adunarea Asociației „A. Șaguna”, din eparhia Clujului, s'a ținut, în sala festivă a Episcopiei, în 27 Iunie 1940, de față fiind și P. S. episcop Nicolae Colan, care și la această ocazie a onorat desbaterile cu deslușiri și înțelepte îndrumări.

Președintele secției, P. C. Dr. Seb. Stanca, deschizând ședința, a atins în cuvântarea sa problemele principale, ce trebuie să ne preocupe, în deosebi astăzi, în întrunirile Asociației: problema educației în duh creștin a tineretului, rolul bisericii în regenerarea neamului. Vorbitorul subliniază meritul ce revine P. S. Sale pentru preocupările de acest fel, ce le manifestă în toate acțiunile.

Conferința, ținută de Pr. N. Radu, arată rolul bisericii în apărarea națională.

După citirea raportului general pe 1939—1940, adunarea trimite omagiale telegrame M. Sale Regelui și I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae al Ardealului.

Adunarea a discutat cauza predicii și a cerut ca predica să fie pătrunsă de mai pronunțat caracter bisericesc. Prețioase îndrumări a dat, din acest punct de vedere, P. S. Sa episcopul Nicolae.

Unul dintre membrii adunării a expus rolul ce revine preotului în ocrotirea orfanilor și văduvelor rămase la vatră în caz de război.

Se ia act de situația financiară a Asociației clerului.

O gazetă religioasă morală pentru popor, redactată de preoți, rămâne o chestiune de studiu pentru condițiile tehnice financiare ce s'ar cere.

Nr. 8201/1040

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după Păr. Nicolae Bărglăzan, din parohia Porumbacului de sus, protopopiatul Avrig, decedat la 3 Iulie 1940, în baza §-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în numerar, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc, dela 27 Iulie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

ȘTIRILE SĂPTĂ MÂNII

— Ceeace preocupă în mod intens cercurile politice dela noi, și din alte locuri sânt problemele privitoare la România, Ungaria și Bulgaria. Convorbirile româno-bulgare și româno-ungare își iau începutul în zilele ce urmează.

— Din decret cu putere de lege, privitor la starea juridică a locuitorilor jidovi din România, apărut în M. O., reținem: Conform Art. 11, jidovii nu pot dobândi proprietăți rurale în România, nici întreprinderi industriale rurale. Ei nu pot fi funcționari publici, nici membri în consiliile de administrație ale întreprinderilor de orice natură, nici militari. Nu pot dobândi nume românești. Trecerea la creștinism a celor de religie mozaică nu schimbă calitatea de evreu așa cum e statornicită în acest decret-lege. — Alt decret-lege oprește căsătoriile între românii de sânge și jidovi. — Toate măsurile cuprinse în Statutul juridic însemnează: legea de apărare a națiunii noastre.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa mitropolitul nostru Nicolae a plecat Joi, 1 August a. c. la București pentru chestiuni importante bisericesti și naționale, și s'a reîntors Duminecă 4 August a. c. la reședință.

Vizită ministerială. În zilele de 3 și 4 I. c., dl ministru al cultelor și artelor, Radu Budișteanu, însoțit de mai mulți membri ai ministerului, a vizitat Sibiu, în cadrul unor serii de întrevederi făcute pe pământul nostru strămoșesc. Trecând prin Avrig unde a fost întâmpinat de dl prefect județean, Dr. C. Ștefan, dl ministru și însoțitorii săi s'au închinat la mormântul neuitatului dascăl al neamului Gheorghe Lazăr. În sala prefecturii județului s'au prezentat șefii autorităților locale și reprezentanții cultelor creștine, aducând ministrului salutul și asigurările lor de devotament. În numele sfintei noastre biserici au adus salutul cetății de reședință a ortodoxismului de dincoace de Carpați II. PP. CC. LL. arhimandriții Teodor Scărobeș și Veniamin Nistor, accentuând, că orașul nostru va fi un zid de nepătruns împotriva valurilor cutropitoare și că strânsi uniți în jurul iubitului nostru Suveran ne vom împlini misiunea în toate împrejurările.

În cuvinte însuflețite a răspuns dl Budișteanu, declarând: „În domeniul spiritual, cultural și național, Sibiu este pentru mine Sibiu lui Șaguna, — orașul care în conducerea spiritualității neamului, ocupă un loc de frunte”.

La adăpost. I. P. S. mitropolit Tit Simețea al Bucovinei comunică știrea liniștitoare, că nici una din mănăstirile bucovinene n'a fost lovită în avuțiile ei odoarele ei de grelele împrejurări prin care a trecut țara. S'au luat, din primul moment, măsurile trebuitoare ca odoarele mănăstirilor Sucevița, Putna, Dragomirna și Sf. Ion Nou din Suceava, să fie puse cu deosebită grijă la adăpost.

Pelerinajii. În scop de întărire și mângăiere, în zilele de încercare prin care trecem, se desfășoară și în anul acesta misiuni religioase organizate la Sf. mănăstire Hodoș-Bodrog din eparhia Aradului. În sărbătoarea Schimbarea la față s'a făcut pelerinajul diferitelor societăți religioase și patriotice din eparhie, cu servicii religioase, mărturisiri, procesiuni și predici. La praznicul hramului mănăstirii, Joi în 15 August, la Adormirea Măicii Domnului, urmează obișnuitele pelerinajii și slujbe religioase, Credincioși, din întreaga episcopie, precum și din părțile învecinate, iau parte la aceste înălțătoare misiuni anuale.

Alt pelerinaj și misiuni religioase se vor desfășura la Geoagiu-Băi, în 14 și 15 August 1940, cu manifestări cucerite din partea clerului și poporului, „Oastea Domnului” de asemenea va prezenta un bogat și ales program, care va fi ascultat cu interes de bunii credincioși.

Bisericile ortodoxe din Polonia, în număr de 383 câte se aflau înainte de ocupația rusească, au scăzut la 51; — autoritățile sovietice continuă a prizoni și pe cele ce au mai rămas.

— Altarul bisericilor noastre basarabene și bucovinene, oprit de stăpânitorii fără Dumnezeu, va fi tănuț și va trăi, plin de nădejde, în casele și gândurile țărănimii nezdruincinate în credința străbună.

Jubileu. Abatele Zavoral din Praga, cunoscut la români pentru activitatea sa neobosită, desfășurată pe tărâmul raporturilor culturale ceho-române, și-a serbat zilele acestea jubileul de 55 ani de preoție și 60 ani de intrarea sa în ordinul premonstraților. Jubilanțul este doctor filosof h. c. al universității din Cluj și membru de onoare al Academiei Române.

Aerisire necesară. Autoritățile ungare continuă, cum se anunță din Budapesta, să curățească administrațiile statului de jidovi. Din ministerul comunicațiilor sânt concediați 18 ingineri, 2 medici, 1 arhitect și 76 funcționari tehnici, toți jidovi. Cei mulți înainte! Alt fel, fără asemenea aerisire, însăntătoșirea deplină a statului creștin, acolo și pretutindeni, nu se va face.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 11 August, va predica Diacon Nicolae Constantin.

Convocare. Membrii „Reuniri culturale naționale a meserașilor români din Sibiu” se convoacă în Adunarea generală extraordinară ce se va ține Sâmbătă în 17 August a. c. la ora 8 seara, în localul Reuniri.

La ordinea zilei: Introducerea gazului metan. Eventuale. Comitetul.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Vera Clortea-Proca: Kraft durch Freude (Muncă și Voie bună), organizație politico-socială. Extras din Analele Educației Fizice. Imprim. statului. București, 1940. Pg. 15. Prețul?

Organizația germană Muncă și Voie bună, care și-a serbat de curând aniversarea celui de al 5-lea an de existență, are de scop inobilarea mediului de lucru (fabrici, ateliere, instrumente) și îndreptarea muncitorului spre un nou ideal de viață printr'o bună organizare a timpului liber; instituția poate sluji drept pildă pentru alte țări.

Dna Vera Clortea-Proca, — asistentă la Academia de Educație Fizică din capitală și trimisă acum din partea școlii pe 2 ani în Germania spre completarea studiilor, — prezintă, în lucrarea sa, felul de organizație al vigoasei instituții Kraft durch Freude, cu numeroase amănunte și date lămuritoare, care dovedesc ca munca și voia bună a pătruns definitiv în viața socială și culturală a poporului german. Aderenții săi sporesc în număr tot mai covârșitor, — fapt ce se poate constata, cu satisfacție, și la noi.

Cuvinte pentru studenții noștri și date din activitatea Academiei de înalte studii comerciale și industriale din București. Publicare de rectoratul instituției. București, Tip. „Universul”, 1940. Pg. 106. Prețul? — Indemn studențimii la muncă în viața academică.

Năzuința către Infinit și veșnicie, de Pr. Gh. V. Butnariu, consilier patriarhal, parohul bisericii Domnița Bălașa. (Extras dintr'o revistă universitară). București, Tip. „Valuna”. Pg. 14. Lei 10.

Colecția „Sfânta Vineri” a Ieromonahului Varlaam publică trei mici broșuri de versuri religioase, sub titlul: Fiul Omului, Prorocul din Galileia, Primăvara Dulce. Apărute în editura Sfintei mănăstiri „Ștefan cel Mare” în Orhei, se găsesc de vânzare la librăriile noastre. Exemplarul 10 lei.

„Gazeta Cărților” a apărut pe Iulie a. c. cu colaborarea dlor: N. Iorga, Al. T. Stamadiad, D. Iov, Sc. Preambă, Pimen Constantinescu ș. a. — Director: Prof. D. Munteanu-Râmnic. Red. și adm.: Ploiești, Str. Zagoriț 1. — Abonamentul anual 200 lei.

Nr. 8596/940

Aviz

Praznicul Adormirii Domnului — Joi 15 August a. c. — fiind patronul Marinei și al Ligii navale române de sub Augusta Președințe activă a Majestății Sale Regelui Carol II, este ziua de pomenire a eroilor marinari morți în război.

Cuc. preoște este invitată a intercala la Sf. Liturghie în această zi ecteniele pentru morți, pomenind pe eroii arătați în Circulara Nr. 7306/935, iar la finea Sf. Liturghii se va arăta în predică importanța sacrificiului eroilor marinari, precum și atențiunea ce trebuie să se dea marinei naționale, care mai ales în vremile de grea cumpănă prin care trecem, joacă un rol important în apărarea și economia Țării noastre.

Biserica noastră, fiind așezământul de mântuire al sufletelor îndurerate, este chemată să aducă, de „Ziua Marinei”, reculegere și nădejde întru îndreptarea lucrurilor.

Sibiu, 8 August 1940.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 7932/1940

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după Păr. Nicolae Mateiu din parohia Ribicioara de jos, protopopiatul Zarand, decedat la 26 Mai 1940, în baza §-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoșesc au primit dela Cassa Arhiepiscopale din Sibiu, în numerar, fără nici o reținere, ajutorul preoșesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc, dela 27 Iulie 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 8185/940

Publicațiune

Se publică concurs pentru aprovizionarea instituțiilor culturale ale Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu: Școala normală de băieți „A. Șaguna”, Școala normală de fete „A. Șaguna”, Academia teologică și Școala de cântăreți — toate din Sibiu, cu următoarele alimente pentru anul școlar 1940/41.

a) 16 vagoane grâu de 78 Kg. greutate hectolitrică cu cel mult 3% corpuri străine, predabil în vagon în gara Sibiu. Se primesc oferte și pentru cantitate mai mică decât 16 vagoane.

Ofertanții vor depune odată cu oferta garanție de 5% din valoarea cantității de grâu oferită.

Termenul de furnizare a grâului este 15 Septembrie 1940.

b) Mezeluri și circa 1600 Kgr. grăsimi de porc netopită.

c) Coloniale.

Toate taxele de timbru și impozit venite pentru facturi primesc pe furnizori, cu excepția contribuției naționale de 2%, de care instituțiile sunt scutite.

Ofertele se vor înainta până la 26 August 1940, la Consiliul arhiepiscopesc ortom. în Sibiu, unde se pot lua informații. Sibiu, la 27 Iulie 1940.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 53—1940

(53) 1—1

Publicare de licitație

Parohia ortodoxă română din orașul Dumbrăveni, jud. Târnava mică, dă în întreprindere prin licitație publică partea II-a din lucrările de construcție ale bisericii ortodoxe române din Dumbrăveni.

Licitația se va ține Joi în 29 August 1940, ora 4 p. m., în localul oficiului parohial, str. Cuza Vodă 11, în prezența consiliului parohial.

Planul și devizul se pot vedea la oficiul parohial. Licitația se va face pe bază de oferte închise însoțite cu o garanție de 5% din valoarea devizului în numerar sau efecte de stat.

Nu vor fi admiși la licitație decât antreprenorii diplomați, introduși în tabloul întocmit de ministere.

Concurenții nu pot pretinde spese de participare la licitație.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea celui concurent în care va avea mai multă încredere.

Dumbrăveni, la 26 Iulie 1940.

Ioan Dragolea
protopop, paroh

Institutul de credit fonciar din Sibiu

Bilanțul semestrial brut la 30 Iunie 1940

Activ: Cassa: a) numerar efectiv 4.263.286; b) Disponibil la B.N.R. și C.E.C. 4.715.571; c) cupoane scăzute 12.817.30 total 8.991.674.50. Disponibil la bănci a) în țară 7.937.445; b) în străinătate 228.645; total 8.166.090. Portofoliu de titluri, titluri românești în portofoliu: 1. Cu venit fix a) Efecte publice v. n. 7.513.100; v. r. 4.890.624; 2. Cu venit variabil; b) Acțiuni cotate la bursă v. n. 1.121.500; v. r. 1.185.102; c) neconitate la bursă v. n. 12.391.370; v. r. 7.534.661. Total v. n. 21.025.970; v. r. 13.610.387. Plasamentul fondului de rezervă, efecte publice v. n. 2.589.096; v. r. 1.802.394. Portofoliu de scont, plătit în țară a) cambii fără garanții în portof. 23.179.831; reescontat 790.000. Total 23.969.831; b) cambii garantate cu mărfuri, titluri etc. în portof. 3.066.295, reescont. 2.000.000, cambii garantate cu ipotecă 9.451.197, în portofoliu 715.000, reescont. total 10.166.197, totalul portofoliului 39.202.381, din care în suferință, în portof. 917.996. Debitori din țară: a) Debitori fără garanții 5.036.810.50; b) Debitori cu garanții cu efecte comerciale 25.538.422; c) Debitori garant. cu titluri 1.987.580; d) Debitori garant. cu mărfuri 2.054.307; e) Debitori garant. cu ipotecă 15.490.365; f) Debitori garant. cu garanții div. 3.397.849, total 53.505.335.50. Creanțe în conversiune: a) în portof. 22.637.004. Pierderi din conversiune conf. l. l. d. 100.037. Participațiuni în țară, la întreprinderi industr. în portof. 13.857.801. Imprumuturi pe termen lung 3.429.138.87. Imobile: a) pentru uzul propriu 16.807.426; b) Alte imobile 20.266.799. Total 37.073.225. Mobilier: 1. Conturi diverse 280.956. Cheltuieli de administrație: a) Salarii și indemnizații 3.278.738. Dobânzi plătite: a) la depuneri 39.648; b) la reescont 245.255; c) la creditorii div. 6.256, total dobânzilor 291.159. Comisoane plătite 28.737. Totalul cheltuielilor 4.706.617.49. Totalul general activ 207.364.040.36.

Conturi de ordine, cauțiuni statutare 2.607.400. Debitori pt. scris, garanție în țară 3.856.680. Cambii de circulațiune 112.719.228. Efecte spre încasare: a) în portofoliu 1.579.539; b) la corespondenți 288.700, total 1.868.239. Ipotece, cesiuni, mărfuri și garanții div. 95.994.686. Titluri în gaj în portof. 2.232.350. Depozite de titluri și alte valori în păstr. 15.208.148. Debitori de titluri imprumutate 2.035.938. Total general 236.522.669.

Passiv: Capital social 47.680.000. Fond de rezervă: Rezervă legală 10.454.490. Rezervă specială pt. p. r. d. a. l. l. d. 523.821; a) pentru creanțe dubioase 1.229.045; b) pentru imobile 28.200.485, total 29.489.550. Dobânzi nerealizate la creanțe în conversiune 1.872.684. Diferențe de curs nerealizate 2.289.771. Rezervă pt. pensii 643.994. Depuneri spre fructificare: noui din țară 1. a) Cu livrete de economie la purtător la vedere 5.504.639, pe termen 8.134.498. Total 13.640.137; b) Cu livrete de economie nominal, dar plătib. la purtător la vedere 8.114.000, pe termen 16.621.540, total 24.735.540. 2. Cu livrete de economie nominal, la vedere 4.337.922, pe termen 9.328.143, total 13.666.065. 3. Reduse prin aranjament pe termen 21, 29.509. Totalul depunerilor 73.171.271. Creditori din țară: a) Creditori reduși, sold neexistibil pe termen 2.359.297. Rate întârziate (neridicate) la vedere 2.282.870; b) Creditori nereduși noi la vedere 11.925.035. Totalul creditorilor 16.567.200. Angajamente de reescont în țară provenite din efecte scontate. 1. Cu rente scăzute și nescăzute). La B. N. R. 3.505.000. Conturi diverse 10.141.435. Efecte de plată 5.095.732. Dividende neridicate 130.830. Dobânzi încasate; a) dela portofoliu de scont 1.159.036; b) dela debitori 2.175.408.86. Total 3.334.445.86. Comisoane încasate 505.072.50. Venitul portofoliului de titluri 464.165. Venitul participațiunilor 585.387. Venitul imobilelor 696.896. Beneficii diverse 211.897. Totalul veniturilor 5.797.262.36. Total general 207.364.040.36.

Conturi de ordine: Deponenți de cauțiuni statutare 2.607.400. Creditori pt. garanții date de bancă 3.856.680. Deponenți de cambii de circulațiune 112.719.228. Remitenți de efecte spre încasare 1.868.239. Deponenți de ipotecă, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse 95.994.686. Deponenți de titluri în gaj 2.232.350. Deponenți de titluri și alte valori în păstrare 15.208.148. Creditori pt. titluri imprumutate 2.035.938. Total general 236.522.669.

Președintele cons. de adm. Dr. med. Eitel Adolf, m. p. Pentru direcțiune: Sontag Adolf, m. p. director conducător. Comitetul de cenzori: Dipl. Ing. Stenzel Ernst, m. p., arhitect, Fritsch Rudolf Edwin, m. p., expert contabil. Viktor Wolff m. p.

Sibiu, în 29 Iulie 1940.

Pentru conformitate:

șef contabil al Inst. d. c. f. Sibiu

(52) 1—1

WILK ALFRED

cont. autorizat

Nr. 563/940

(35) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Arpașul de jos, din protopopiatul Avrig, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Sesiunea preoțească de 5 jug. 1200 st. p. și folosința terenului destinat pentru casă parohială.

Cererile de concurs cu documentele cerute de legile în vigoare, însoțite de încuviințarea de candidare a autorității superioare bisericești, se vor înainta oficiului protopopesc Avrig în Făgăraș în termenul fixat.

Concurenții cu cererile înaintate, după prealabila înștiințare a acestui oficiu, se vor prezenta în parohie spre a se face cunoscuți poporului.

Făgăraș, la 20 Mai 1940.

Prot. Pavel Borzea
adm. prot.

Nr. 1344/940

(34) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Bicfalău, protopopiatul Sfântul Gheorghe, parohie nouă, recunoscută prin decizia Nr. 17.282/940 a On. Minister al cultelor, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu grădină de $\frac{1}{2}$ jugăr.
3. Sesie parohială de 14 jugăre, arător.

4. Simbrie dela circa 15 familii câte 25 l. porumb, iar dela circa 15 familii câte 12 $\frac{1}{2}$ litri.

5. Lemne de foc 2—4 stănjini.

6. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea P. Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, de-a putea concura la această parohie, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Sf. Gheorghe, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminică, în parohie pentru a servi, predică și cânta în biserică și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Fiind credincioșii maghiarizați, vor fi preferați candidații, cari cunosc limba maghiară.

Oficiul protopopesc ortodox român Sf. Gheorghe, în înțelegere cu consiliul parohial din Bicfalău.

Sf. Gheorghe, 30 April 1940.

Aurel Nistor
protopop.

(38) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei dela biserica Sf. Treimi din Brașov-Dârste, parohie de clasa I, devenită vacantă în urma pensionării părintelui octogenar Ioan Broșu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu dependințe.
3. Sesie parohială, 16 jugăre pământ arabil.
4. Stola obișnuită în parohie.

Candidații își vor înainta cererile de concurs, cu toate documentele necesare, precum și încuviințarea P. V. C. Arhiepiscopesc, în termen legal oficiului protopopesc ortodox român din Brașov, având a se prezenta în vreo Duminică în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Consiliul parohial în înțelegere cu oficiul protopopesc ortodox român Brașov.

Dr. N. Stinghe
adm. protopresbiteral

Nr. 333/940

(36) 3—3

Concurs repeșit

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Dălja-mare, protopopiatul Jiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Adăul și stola obișnuite în protopopiat.
3. Locuință cu grădină.
4. Încălzitul în forma uzitată în regiune.
5. Arenda pășunii parohiale și a cimitirului confesional.

Cererile de concurs, însoțite de încuviințarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc și de actele prevăzute în regulamentul pentru parohii, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Jiu, cu sediul în Petroșani, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminică sau de sărbătoare, în parohie, pentru a sluji, predica și cânta în biserică și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc ortodox român Jiu, în înțelegerea cu consiliul parohial.

Petroșani, 20 Mai 1940.

Ion Duma

protopop

Nr. 215/940

(44) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Blăjeni Grosuri, protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de Certificatele de studii și încuviințarea de candidare dela autoritatea superioară bisericească, se vor înainta Oficiului protopopesc — Zarand — în Brad, în termenul descris.

Concurenții, se vor prezenta cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc, în parohie, pentru a face cunoștință cu poporul.

Brad, la 5 Iulie 1940.

Ioan Andreiu

protopop

Nr. 327/940

(45) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Ribicioara de jos cu filia Uibărești, din protopopiatul Zarand, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela I-a publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, cu documentele cerute de legile în vigoare, însoțite de încuviințarea de candidare a autorității superioare bisericești, se vor înainta Oficiului protopopesc — Zarand — în Brad, și în termenul fixat.

Concurenții, cu cererile înaintate după prealabila înștiințare a acestui oficiu, se vor prezenta în parohie, spre a se face cunoscuți poporului.

Brad, la 5 Iulie 1940.

Ioan Andreiu

protopop

Mr. 158/1940 prot.

(49) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I. Sibiu-Inf. II (Lazaret), protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Sesiune parohială în mărlme de 16 jug., arător și fânaș.
3. Folosința curții și grădinii parohiale.
4. Prețul alor trei stănjini de lemne anual.
5. Stola uzitată.

Cererile de concurs, însoțite de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, ve vor înainta P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc din Sibiu, care va face numire la această parohie.

Oficiul protopopesc ortodox-român Sibiu, în înțelegere cu consiliul parohial.

Sibiu, la 6 Iunie 1940.

Emilian Cloran

protopop

Nr. 5332/940

3—3

Concurs repeșit

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Bățanii-mici, din protopopiatul Odorhei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat, după calificarea celui ales.
2. De locuință corespunzătoare să îngrijește parohia.

Cererile de concurs, împreună cu actele necesare, se vor înainta în termenul indicat, oficiului protopopesc Odorhei.

Se va anexa la cerere și autorizația P. V. Consiliu Arhiepiscopesc, că adecă pot concura la această parohie.

Cu prealabila aprobare a oficiului protopopesc, candidații se vor prezenta, în vreo Duminică sau sărbătoare, în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dupăce credincioșii noștri din Bățanii mici nu știu românește, vor fi preferați candidații, cari cunosc și limba maghiară. Oficiul protopopesc ortodox român din Odorhei, în înțelegere cu consiliul parohial.

Seb. Rusan

adm. prot.